PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2008. gada 10. septembrī *

Lieta T-370/05

Francijas Republika, ko sākotnēji pārstāvēja Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un A. Kolomba [*A. Colomb*], pēc tam de Bergess un A. L. Dirēna [*A.-L. During*], pārstāvji,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv M. Nolins [*M. Nolin*], pārstāvis,

atbildētāja,

par lūgumu atcelt Komisijas 2005. gada 20. jūlija Lēmumu 2005/579/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu (OV L 199, 84. lpp.), tiktāl, ciktāl ar to no Kopienas finansējuma izslēdz dažus izdevumus atbilstoši korekcijai attiecībā uz atbalsttiesīgo platību noteikšanu vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides atbalstam par 2001.–2003. gadu.

* Tiesvedības valoda — franču.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs O. Cūcs [*O. Czúcz*], tiesneši Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*] un I. Labucka (referente),

sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 14. maija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Pamata regulējumu par kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) finansēšanu attiecībā uz izdevumiem, kas veikti kopš 2000. gada 1. janvāra, veido Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1258/1999 par KLP finansēšanu (OV L 160, 103. lpp.).

2 Regulas Nr. 1258/1999 7. panta 4. punktā ir paredzēts:

"Komisija pieņem lēmumu par izdevumiem, ko ir jāizslēdz no 2. un 3. pantā minētā Kopienas finansējuma, ja tā atklāj, ka izdevumi nav veikti atbilstoši Kopienas noteikumiem.

Pirms pieņem lēmumu atteikt finansējumu, rakstiski paziņo Komisijas pārbaužu rezultātus un attiecīgās dalībvalsts atbildes, pēc tam abas puses cenšas panākt vienošanos par veicamo darbību.

Ja vienošanās netiek panākta, dalībvalsts [..] var lūgt sākt procedūru, lai būtu par starpnieku attiecīgajām pusēm [lai četru mēnešu laikā saskaņotu attiecīgās nostājas], tās iznākumu izklāsta Komisijai nosūtītā ziņojumā, ko tā pārbauda, pirms tiek pieņemts lēmums par finansējuma atteikšanu.

Komisija novērtē summas, kuru finansējums jāatsaka, cita starpā ņemot vērā atklāto neatbilstību smagumu. Komisija ņem vērā pārkāpuma veidu un smagumu, kā arī finansiālo zaudējumu, kas nodarīts Kopienai. [..]"

3 Komisijas 1995. gada 7. jūlija Regulas (EK) Nr. 1663/95, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 729/70 attiecībā uz ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas procedūru (OV L 158, 6. lpp.), 8. panta 1. punktā ir noteikts:

"1. Ja pēc izmeklēšanas Komisija uzskata, ka izdevumi nav veikti saskaņā ar Kopienas noteikumiem, tā attiecīgajai dalībvalstij paziņo pārbaužu rezultātus un norāda korektīvus pasākumus, kas jāveic, lai turpmāk nodrošinātu atbilstību Kopienas noteikumiem.

Minētajā paziņojumā atsaucas uz šo regulu. Dalībvalsts sniedz atbildi divu mēnešu laikā, un Komisija pēc tam var mainīt savu nostāju. Pamatotos gadījumos Komisija var pagarināt atbildes sniegšanai noteikto termiņu.

Pēc atbildes sniegšanas termiņa beigām Komisija uzaicina attiecīgo dalībvalsti uz divpusējām sarunām, un puses cenšas panākt vienošanos par veicamajiem pasākumiem, kā arī par pārkāpuma smaguma novērtējumu un Kopienai nodarītajiem finansiālajiem zaudējumiem. Pēc šīm sarunām un pēc termiņa beigām, ko Komisija, apspriedusies ar dalībvalstīm, pēc tām ir noteikusi tālākas informācijas sniegšanai, vai, ja dalībvalsts nepieņem uzaicinājumu uz tikšanos Komisijas noteiktajā termiņā, pēc šā termiņa beigām Komisija oficiāli nosūta dalībvalstij savus secinājumus, atsaucoties uz Komisijas Lēmumu 94/442/EK. Neskarot šā punkta ceturto daļu, paziņojumā iekļauj to izdevumu novērtējumu, kurus Komisija gatavojas izslēgt atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 729/70 5. panta 2. punkta c) apakšpunktam.

Dalībvalsts pēc iespējas drīz informē Komisiju par korektīviem pasākumiem, kas ir pieņemti, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas noteikumiem, un to spēkā stāšanās dienu. Komisija pēc vajadzības pieņem vienu vai vairākus lēmumus atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 729/70 5. panta 2. punkta c) apakšpunktam par to izdevumu izslēgšanu, kuri neatbilst Kopienas noteikumiem, līdz pat korektīvo pasākumu spēkā stāšanās dienai."

4 Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju (OV L 179, 1. lpp., kļūdas labojums OV L 271, 47. lpp.) cita starpā ir paredzēts:

"*11. pants*

1. Ar šo ir noteikta vīna dārzu restrukturizācijas [pārstrukturēšanas] un konversijas [pārveides] sistēma.

2. Minētās sistēmas mērķis ir pielāgot ražošanu tirgus pieprasījumam.

3. Minētā sistēma attiecas uz vienu vai vairākiem šādiem pasākumiem:

a) šķirņu konversija [pārveide], to skaitā, izmantojot uzpotēšanu;

b) vīna dārzu vietas maiņa;

c) vīna dārzu vadības paņēmienu uzlabošana, kas saistīta ar sistēmas mērķiem.

Minētā sistēma neattiecas uz to vīna dārzu parasto atjaunošanu, kuriem beidzies dabīgais dzīves cikls.

[..]

13. pants

1. Atbalstu restrukturizācijai [pārstrukturēšanai] un konversijai [pārveidei] piešķir tikai attiecībā uz tādiem plāniem, ko sastādījušas un, ja vajadzīgs, apstiprinājušas dalībvalstis. Atbalstu var sniegt šādā veidā:

a) kompensācija ražotājiem par ienākumu zaudējumu plāna ieviešanas dēļ

un

b) ieguldījums restrukturizācijas [pārstrukturēšanas] un konversijas [pārveides] izmaksās.

2. Kompensāciju ražotājiem par ienākumu zaudējumu var sniegt šādā veidā:

a) atļauja pastāvēt līdzās gan veciem, gan jauniem vīnogulājiem noteiktā laikposmā, kas nepārsniedz trīs gadus, neatkarīgi no šīs sadaļas I nodaļas noteikumiem,

vai

b) finansiāla kompensācija, kam naudas līdzekļus piešķir Kopiena.

3. Kopienas ieguldījums restrukturizācijas [pārstrukturēšanas] un konversijas [pārveides] izmaksās nepārsniedz 50 % no šīm izmaksām. Tomēr reģionos, kas saskaņā ar Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulu (EK) Nr. 1260/1999, kurā izstrādāti vispārīgi noteikumi par struktūrfondiem, klasificēti kā I mērķis, Kopienas ieguldījums nepārsniedz 75 %. Neierobežojot 14. panta 4. punktu, dalībvalstis nekādā gadījumā nedrīkst piedalīties izmaksu segšanā.

[..]

15. pants

Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, ieviešot šo nodaļu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

Šie noteikumi var jo īpaši ietvert:

a) minimālo attiecīgā vīna dārza lielumu;

b) noteikumi, kas programmu īstenošanā vispārīgi reglamentē pārstādīšanas tiesību izmantošanu un jaunās stādīšanas tiesības, kuras jaunas paaudzes lauksaimniekiem piešķirtas saistībā ar materiālās uzlabošanas plāniem;

c) noteikumus, kuru mērķis ir novērst ražošanas potenciāla palielinājumu, kas izriet no šīs nodaļas;

d) maksimālo atbalsta līmeni uz hektāru.”

5 Komisijas 2000. gada 31. maija Regulas (EK) Nr. 1227/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju attiecībā uz ražošanas potenciālu (OV L 143, 1. lpp.), 13. panta 1., 2. un 4. punktā cita starpā ir paredzēts:

“1. Dalībvalstu kompetentās iestādes nosaka obligāto [minimālo] lielumu zemes gabalam, par ko var pieprasīt pārstrukturēšanas un pārveides atbalstu, un obligāto [minimālo] lielumu zemes gabalam, ko iegūst pēc pārstrukturēšanas un pārveides.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes nosaka:

a) plānos iekļaujamo pasākumu definīcijas;

b) šo pasākumu īstenošanas termiņus, kas nepārsniedz piecus gadus;

c) prasību, ka visos plānos katram saimnieciskajam gadam norāda pasākumus, kas jāīsteno attiecīgajā saimnieciskajā gadā, un platību, uz kuru attiecas katrs pasākums;

d) minētās īstenošanas uzraudzības procedūras. [..]

4. Dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem noteikumus, kas reglamentē piešķiramā atbalsta konkrēto piemērošanas jomu un apmērus. Ievērojot Regulas [..] Nr. 1493/1999 II sadaļas III nodaļu un šo nodaļu, šajos noteikumos jo īpaši var paredzēt vienotas likmes summu izmaksu, maksimālos atbalsta apmērus par vienu hektāru un atbalsta diferencēšanu, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem. Noteikumi jo īpaši paredz attiecīgi palielinātus atbalsta apmērus, ja plāna īstenošanā izmanto atkārtotas stādīšanas [pārstādīšanas] tiesības, kas izriet no plānā paredzētās izaršanas."

6 Regulas Nr. 1227/2000 15.a pantā, kas ieviests ar Komisijas 2002. gada 24. jūlija Regulu (EK) Nr. 1342/2002 (OV L 196, 23. lpp.), ar kuru groza minēto Regulu Nr. 1227/2000, ir noteikts:

"1. Kā izņēmumu no 15. panta dalībvalstis var paredzēt, ka atbalsts ir jāizmaksā pēc tam, kad ir pārbaudīts, vai ir īstenoti visi pasākumi, uz ko attiecas atbalsta pieteikums. Ja pārbaudēs noskaidro, ka visi pasākumi, uz ko attiecas atbalsta pieteikums, nav īstenoti pilnībā, bet noteiktajā termiņā tie tomēr ir īstenoti vairāk nekā 80 % no attiecīgās platības, atbalstu izmaksā, atvelkot summu, kura vienāda ar divkāršu papildu atbalstu, kas būtu piešķirts, ja pasākums būtu izpildīts visā platībā.

2. Kā izņēmumu no 1. punkta dalībvalstis var paredzēt, ka atbalstu par visiem pasākumiem, uz ko attiecas atbalsta pieteikums, ražotājiem izmaksā avansā pirms šo pasākumu īstenošanas, ar nosacījumu, ka īstenošana ir sākusies un saņēmējs ir

iemaksājis drošības naudu 120 % apmērā no atbalsta summas. Regulā (EEK) Nr. 2220/85 noteiktais pienākums ir īstenot visus pasākumus divos gados pēc avansa izmaksāšanas.

Dalībvalsts var koriģēt šo laika posmu gadījumos, kad:

a) attiecīgās platības atrodas teritorijā, kas cietusi dabas katastrofā, kuru attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes ir atzinušas;

b) plānotos pasākumus nevar īstenot, jo stādāmie materiāli nav veseli, ko ir apstiprinājusi attiecīgās dalībvalsts atzīta iestāde.

Ja pārbaudēs noskaidro, ka visi pasākumi, uz ko attiecas atbalsta pieteikums un par kuriem ir izmaksāts avanss, nav īstenoti pilnībā, bet noteiktajā termiņā tie tomēr ir īstenoti vairāk nekā 80 % no attiecīgās platības, drošības naudu atmaksā, atvelkot summu, kas vienāda ar divkāršu papildu atbalstu, kurš būtu piešķirts, ja visi pasākumi būtu īstenoti visā platībā.

Ja ražotājs vēlas, 95 % no drošības naudas atmaksā pirms attiecīgās dalībvalsts noteiktā termiņa pret atbalstu, kas izmaksāts avansā. Dalībvalstis informē Komisiju par termiņu, ko tās nosaka, lai īstenotu šīs daļas noteikumus. [Ja ražotājs attiecīgās dalībvalsts noteiktajā termiņā atsakās no avansa maksājuma, 95 % no drošības naudas tiek atmaksāts. Dalībvalstis informē Komisiju par termiņu, ko tās nosaka saskaņā ar šo daļu.]

Ja ražotājs pirms attiecīgās dalībvalsts noteiktā termiņa beigām nolemj neīstenot visus pasākumus, uz ko attiecas atbalsta pieteikums, minētais ražotājs atmaksā visus avansus, kuri tam jau ir izmaksāti, un pēc tam viņam atmaksā 90 % no drošības naudas. Dalībvalstis informē Komisiju par termiņu, ko tās nosaka, lai īstenotu šīs daļas noteikumus.

3. Pārbaudot attiecīgās platības, saistībā ar šo pantu piemēro 5 % pielaidi."

Prāvas priekšvēsture

Francijas Republikas piemērotā metode atbalsta aprēķināšanai

7 Finanšu korekcijas attiecībā uz Francijas Republiku tika noteiktas ar Komisijas 2005. gada 20. jūlija Lēmumu 2005/579/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu (OV L 199, 84. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"), tāpēc, ka Komisija uzskatīja, ka Francijas Republika bija iekļāvusi platības, kas nav atbalsttiesīgas, vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides darbību izmaksu aprēķinos.

8 No lietas materiāliem un it īpaši no Saskaņošanas struktūras ziņojuma un starpministriju rīkojumiem par nosacījumiem, ar kuriem tiek piešķirts vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides atbalsts 2000./2001. un 2001./2002. gadam (skat.

attiecīgi 2001. gada 24. maija un 2002. gada 5. aprīļa *Journal officiel de la République française* [*Francijas Republikas Oficiālo Vēstnesi*]), izriet, ka Francijas iestādes izvēlējušas maksāt vienotas likmes summas. Atbalsts tika maksāts par pārstrukturēto zemes gabalu platības hektāru (EUR par hektāru).

9 Aprēķinot izmaksas, ņem vērā vīna dārzu platību, tostarp apgriešanās joslas, t.i., sānu zonas un zonas rindu galos, kas nepieciešamas, lai tur brauktu un pagrieztos tāda vīnogulāju audzēšanas tehnika kā traktori un vīnogu vākšanas mašīnas.

10 Tātad šis aprēķins tika veikts, par pamatu ņemot tipveida zemes gabala shēmu, kas definēts šādi: vīna dārzs, kura platība ir viens hektārs un kas ir taisnstūra formas un līdzens, ietverot apgriešanās joslas, kuras nepieciešamas lauksaimniecības mašīnu manevrēšanai un kuras aizņem līdz 10 % no platības jeb 6 metrus no rindas gala.

11 Lai ņemtu vērā dažādas zemes gabalu formas un reljefa īpašības, platības aprēķināšanas procedūrai tika paredzēta nomogramma, proti, pielaižu tabula. Tajā tika noteikta maksimālā pieļaujama procentuālā daļa platībām, kas nav apstādītas ar vīnogulājiem, piemēram, 30 % attiecībā uz zemes gabaliem, kuros ar vīnogulājiem apstādītā platība ir mazāka nekā 35 āri, un 5 % attiecībā uz zemes gabaliem, kuros ar vīnogulājiem apstādītā platība ir lielāka nekā 15 hektāri.

12 Dažādas vīnogulāju stādīšanas izmaksas tika iedalītas atsevišķos posteņos, tādos kā stādu iegāde, fitosanitārā apstrāde, darba resursi. Turklāt vienotas likmes summas aprēķinā tika izmantotas tikai sistemātiskas izmaksas, proti, tās, kas nav vienreizējas. Datus par izmaksām nosūtīja lauksaimniecības kameras, un tie tika atjaunināti pēc nepieciešamības.

13 Kompensācijas likmes tika diferencētas atbilstoši četriem kritērijiem: piederība ražotāju apvienībai, jaunās paaudzes lauksaimnieka statuss, saimniecības teritoriālā līguma (STL) noslēgšana un stādīšanas tiesību izcelsme. Maksimālā likme atbilda stādīšanai, kuru veicis jaunās paaudzes lauksaimnieks, kas ir ražotāju apvienības biedrs, ir noslēdzis STL un kam ir tiesības, kuras izriet no izaršanas lauksaimniecībā, kas notikusi pēc 2000. gada 31. jūlija.

14 Lai nodrošinātu, ka atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 13. panta 3. punktam atbalsts nepārsniedz 50 % no pārstrukturēšanas izmaksām, vienotas likmes tika noteiktas tādā veidā, lai visaugstākā atbalsta likme nepārsniegtu 50 % no vismazākajām stādīšanas izmaksām.

Procedūra, kuras rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums

15 Komisijas dienesti 2002. gada 23.–27. septembrī veica izmeklēšanu Francijā attiecībā uz vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides atbalsta piešķiršanas sistēmu.

16 Pēc minētās izmeklēšanas 2003. gada 10. februārī Komisija nosūtīja Francijas iestādēm paziņojumu saskaņā ar Regulas Nr. 1663/95 8. panta 1. punktu.

17 2003. gada 20. maijā Francijas iestādes atbildēja uz šo paziņojumu.

18 2003. gada 30. septembrī Komisija rīkoja divpusējo sanāksmi ar Francijas iestādēm.

19 Pēc minētās sanāksmes 2004. gada 22. jūlijā Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 1663/95 8. pantu nosūtīja Francijas iestādēm formālo paziņojumu, kurā tā apstiprināja savu nostāju, saskaņā ar kuru vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides atbalsta piešķiršana nebija veikta atbilstoši Kopienas noteikumiem attiecībā uz 2001. un turpmākajiem gadiem. Komisija it īpaši atsaucās uz pārbaudes rezultātiem, kas veikta pēc tās pieprasījuma attiecībā uz tādu izlases kārtā noteikto 50 lietu paraugkopu, kurām attiecībā uz 2001. gadu tika veikti maksājumi, un kas liecināja par to, ka faktiski ar vīnogulājiem apstādītā platība vidēji veidoja tikai 90 % no platības, kas atzīta par atbalsttiesīgu. Tādējādi Komisijas dienesti uzskatīja, ka platības starpība 10 % apmērā atbilst vīna dārza pārstrukturēšanas izdevumu daļai, kas nav atbalsttiesīga. Līdz ar to Komisija secināja, ka ir jāpiemēro 10 % finanšu korekcija izdevumiem, kas deklarēti par laikposmu, attiecībā uz kuru ticis veikts Kopienas audits.

20 2004. gada 4. oktobrī Francijas iestādes vērsās Saskaņošanas struktūrā, kas rīkoja sanāksmi 2005. gada 2. martā un sagatavoja savu atzinumu 2005. gada 21. martā. Saskaņošanas struktūra secināja, ka bija iespējams, it īpaši attiecībā uz maziem vīna dārziem, ka atbalsts bija piešķirts par platībām, kurām nav bijuši veikti pārstrukturēšanas izdevumi. Turklāt tā konstatēja, ka tai atvēlētajā laikā nebija iespējams saskaņot abu pušu nostājas.

21 Pēc Saskaņošanas struktūras sanāksmes, bet vēlāk, nekā tas bija nepieciešams, lai Saskaņošanas struktūra varētu ņemt vērā šo informāciju, Francijas iestādes paziņoja papildu informāciju attiecībā uz apgalvoto Kopienas finansējuma robežvērtības pārsniegšanas risku. Šī informācija it īpaši attiecās uz aprēķinu rezultātiem, kas liecināja par to, ka pat visstingrākajā gadījumā, kas varētu būt Francijas atbalsta sistēmā, maksimālā izmaksu pārsniegšanas summa attiecībā uz visu Francijas teritoriju sasniegtu EUR 2294 un ka par 2000./2001. vīna gadu vidējā atbalsta likme bija

EUR 4751 par hektāru, t.i., daudz mazāk nekā EUR 7716 par hektāru, kas ir summa, kura atbilst 50 % no pārstrukturēšanas darbības izmaksām. Attiecībā uz 2001. un 2002. vīna gadu šī summa bija attiecīgi EUR 6197 par hektāru un EUR 8371 par hektāru.

22 2005. gada 4. maijā Komisija nosūtīja Francijas iestādēm vēstuli, kurā tā izklāstījusi savu galīgo nostāju.

23 2005. gada 20. jūlijā Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, cita starpā piemērojot Francijas Republikai vienreizēju korekciju 10 % apmērā par pārstrukturētās vai pārveidotās platības daļu.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

24 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 30. septembrī, Francijas Republika cēla šo prasību.

25 Atbilstoši tiesneša referenta ziņojumam Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu.

26 2008. gada 14. maija tiesas sēdē tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem.

27 Francijas Republikas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā ar to no Kopienas finansējuma izslēdz summu EUR 13 519 122,05 apmērā atbilstoši korekcijai saistībā ar atbalsttiesīgo platību noteikšanu attiecībā uz vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides atbalstu par 2001./2003. gadu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Lietas dalībnieku argumenti

29 Francijas Republika izvirza divus pamatus, kas saistīti, pirmkārt, ar Regulas Nr. 1258/1999 pārkāpumu un, otrkārt, ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

30 Attiecībā uz pirmo pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 1258/1999 pārkāpumu, Francijas Republika apgalvo, ka Komisija izslēdza no Kopienas finansējuma izdevumus, kas taču

bija veikti atbilstoši Kopienas noteikumiem, un ka jebkurā gadījumā šie izdevumi nav radījuši zaudējumus Kopienas budžetam. Līdz ar to Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1258/1999 7. panta 4. punkta noteikumus.

31 Tiesas sēdē atbilstoši tam, ko konstatējusi Saskaņošanas struktūra, Komisija norādīja, ka galvenais jautājums šajā lietā attiecas uz Francijas Republikas piemēroto aprēķina metodi, jo Kopienas budžeta zaudējumu risks aprobežojas ar vienu vai diviem konkrētiem gadījumiem, kuros varētu tikt pārsniegta Kopienas finansējuma robežvērtība.

Par apgalvojumu, ka izdevumi esot veikti atbilstoši Kopienas noteikumiem

32 Francijas Republika norāda, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru par to grāmatojumu noskaidrošanu, kas saistīti ar ELVGF Garantijas nodaļas finansētiem izdevumiem, lai gan Komisijas kompetencē ir pierādīt Kopienu noteikumu pārkāpumu, savukārt dalībvalsts, tiklīdz šis pārkāpums ir konstatēts, attiecīgos gadījumos var pierādīt, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu saistībā ar šā pārkāpuma finansiālajām sekām. Šajā lietā Komisija nav pierādījusi Kopienas noteikumu pārkāpuma faktu.

33 Francijas Republika uzskata, ka atbalsttiesīgās platības definīcija, uz kuru pamatojas Komisija un saskaņā ar kuru platība, kas jāņem vērā saistībā ar Kopienas finansējumu, esot ar vīnogulājiem apstādītā platība, nevar tikt izsecināta no Kopienu tiesiskā

regulējuma. Šajos apstākļos vienīgais dalībvalsts pienākums ir nodrošināt, ka Kopienas ieguldījums pārstrukturēšanas un pārveides izmaksu finansējumā nepārsniedz 50 % no šīm izmaksām.

34 Francijas Republika norāda, ka ar Regulas Nr. 1227/2000 13. panta 4. punktu dalībvalstīm ir atļauts paredzēt vienotas likmes summu izmaksu. Turklāt Kopienu tiesiskajā regulējumā nav precizēta šo summu aprēķina kārtība, kā arī nav definēts atbalsttiesīgās platības jēdziens. Līdz ar to dalībvalstu kompetencē ir noteikt šīs definīcijas ar vienīgo nosacījumu, ka vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides atbalsts nepārsniedz 50 % no šīm izmaksām. Francijas Republika uzskata, ka tā definējusi atbalsttiesīgās platības jēdzienu atbilstoši to noteikumu kopumam, kas reglamentē vīna tirgus kopīgo organizāciju.

35 Francijas Republika apstrīd Komisijas apgalvojumu, saskaņā ar kuru tā esot samazinājusi vienotas likmes atbalsta summu un kompensējusi šo samazinājumu, piešķirot atbalstu platībai, kas nav atbalsttiesīga, prettiesiski ņemot vērā apgriešanās joslas, lai gan tikai vīnogulāju stādījumi ir atbalsttiesīgi. Tāpat tā apgalvo, ka ar finansējuma sistēmu nav arī paredzēts noteikt jebkādu kompensāciju starp atbalsta saņēmējiem. Gluži pretēji, tā esot aprēķinājusi vienotas likmes summu, pamatojoties uz faktiskajām izmaksām, tās piemērojot platībām, ko tā uzskata par atbalsttiesīgām, ievērojot vīna tirgus kopīgajai organizācijai piemērojamo noteikumu kopumu.

36 Saistībā ar praktiskajiem apsvērumiem Francijas Republika norāda, ka stādīšanas darbības izdevumu dažādu posteņu vidū tikai vīnogulāju stādu iegāde ir atkarīga vienīgi no platības, kas apstādīta ar vīnogulājiem. Pārējie posteņi, piemēram, augsnes sagatavošana, kas nozīmē drenēšanu un zemes darbus, attiecas arī uz apgriešanās joslām.

37 Tā piebilst, ka tehnisko un cilvēku resursu mobilizēšana un tātad arī kopējās izmaksas attiecībā uz vienu hektāru pakāpeniski palielinās līdz ar platības samazināšanu un ka jo mazāka ir platība, jo lielākā ir apgriešanās joslu proporcionālā daļa.

38 Francijas Republika arī norāda, ka, ja saistībā ar vīna dārzu pārstrukturēšanu tiktu ņemta vērā tikai ar vīnogulājiem apstādītā platība, vīnkopji tiktu stimulēti cik vien iespējams samazināt neapstādīto platību, to apstādot ar vīnogulājiem, kā rezultātā palielinātos ražošanas potenciāls.

39 Turklāt gadījumā, ja apgriešanās joslas netiktu ņemtas vērā atbalsta piešķiršanai, tas vēl nenozīmētu, ka noteikti samazinātos izdevumi. Vienota atbalsta summa, kas aprēķināta, ņemot vērā viena hektāra zemes gabala pārstrukturēšanas izmaksas, ieskaitot apgriešanās joslas, tad būtu piemērota mazākai platībai. Platības, par kuru piešķirams atbalsts, samazinājums tātad tiktu kompensēts ar atbalsta likmes palielināšanu.

40 Pretēji Komisijas apgalvojumiem, lai gan pārstrukturēšanas atbalsts izpaužas kā ieguldījums pārstrukturēšanas izmaksu segšanā, to nevar nodalīt no "vīna dārza platības, attiecībā uz kuru pastāv stādīšanas tiesības" jēdziena. No Regulas Nr. 1493/1999 15. panta un no Regulas Nr. 1227/2000 13. panta izriet, ka dalībvalstīm ir jānosaka minimālās platības izmēri, attiecībā uz kuriem varētu piešķirt pārstrukturēšanas un pārveides atbalstu. Regulas Nr. 1227/2000 15.a pantā ir definētas finansiālās sekas gadījumā, ja atbalsta pieteikumā norādītie pasākumi ir īstenoti daļēji, nosakot izpildīto darbu robežvērtību, kas ir lielākā par 80 % no platības, kā nosacījumu maksājumu veikšanai.

41 Tāpat pastāv skaidra saikne starp atbalsta sistēmu un vīna dārzu reģistru. Gan saistībā ar vīna dārzu reģistru, gan vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides atbalsta piešķiršanai ir jāņem vērā apstādītā platība. Saistībā ar vīna dārzu reģistra izveidošanu vīna dārza zemes gabals ir definēts Komisijas 1987. gada 3. marta Regulas (EEK) Nr. 649/87, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Kopienas vīna dārzu reģistra izveidošanai (OV L 62, 10. lpp.), 2. panta f) punktā kā "vienots zemes gabals atbilstoši definīcijai zemes reģistrā".

42 Francijas Republika uzskata, ka no visa iepriekš minētā izriet, ka Komisija pieļāvusi kļūdu, izslēdzot no Kopienas finansējuma summu EUR 13 519 122,05 apmērā, jo šī summa atbilst izdevumiem, kas veikti saskaņā ar Kopienas noteikumiem.

43 Komisija iebilst, norādot, ka atbalsta summas noteikšana ir pakļauta autonomiem kritērijiem, kas atšķiras no kritērijiem, kuri attiecas uz platību atbilstību šā atbalsta piešķiršanas nosacījumiem. Tā uzskata, ka tas, ka Francijas iestādes samazināja vienotas likmes atbalsta summu, nevarēja būt par iemeslu, lai tās proporcionāli palielinātu atbalsttiesīgās platības, jo šie divi procedūras posmi ir pakļauti ļoti konkrētiem kritērijiem un "atšķirīgiem noteikumiem". Lai apstiprinātu šo viedokli, Komisija pēc analoģijas norāda uz atšķirību starp atlases kritērijiem un piešķiršanas kritērijiem publisko iepirkumu jomā (Tiesas 2003. gada 19. jūnija spriedums lietā C-315/01 *GAT*, *Recueil*, I-6351. lpp.).

44 No praktiskā viedokļa Komisija atgādina, ka dažos gadījumos atbalsts tika piešķirts par visu ražotāja pieprasīto platību, kaut arī ar vīnogulājiem faktiski apstādītā platība veidoja tikai 70 % no iepriekš minētās platības. Ir absolūti skaidrs, ka tā bija "pārkompensēšana", kas pārsniedza to, ko apgalvoja Francijas iestādes.

45 Komisija tāpat iebilst pret stādīšanas tiesību pielīdzināšanu pārstrukturēšanas un pārveides sistēmai un tātad pret to, lai platības, attiecībā uz kurām pastāv stādīšanas tiesības, un platības, par kurām tiek piešķirts atbalsts, tiktu uzskaitītas atbilstoši vienai un tai pašai metodei. Šajā sakarā tā atsaucas uz Regulas Nr. 1493/1999 13. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kurā noteikts, ka atbalstu pārstrukturēšanai un pārveidei sniedz kā ieguldījumu pārstrukturēšanas un pārveides izmaksās, savukārt atbalsts, kas izpausts pārstādīšanas tiesībās, ir saistīts ar platību.

46 Tas pats attiecas uz datorizētā vīna dārzu reģistra pielīdzināšanu minētajai sistēmai, vēl jo vairāk tāpēc, ka saskaņā ar Regulas Nr. 649/87 2. panta f) punktu zemes gabals ir definēts kā vienots zemes gabals atbilstoši definīcijai zemes reģistrā, tātad iekļaujot apgriešanās joslas. Komisija pamatojas uz Komisijas 2000. gada 14. decembra Regulas (EK) Nr. 2729/2000, kurā sīki izklāstīti ieviešanas noteikumi attiecībā uz kontroli vīnu nozarē (OV L 316, 16. lpp.), 5. panta 1. punktu, kurā citā starpā paredzēts, ka vīna dārzu pamešanu, pārstrukturēšanu un pārveidi, kas saņem ieguldījumu no Kopienas, sistemātiski pārbauda uz vietas. Komisija uzskata, ka ar šo noteikumu ražošanas potenciāla vispārīgie aspekti ir formāli un tieši nodalīti no īpašiem pasākumiem, kas attiecas uz pamešanu, pārstrukturēšanu un pārveidi. Attiecībā uz šiem pēdējiem, par kuriem tiek sniegts Kopienas finanšu ieguldījums, sistemātiskās pārbaudes uz vietas ir obligātas. Šīs pārbaudes attiecas uz diviem svarīgiem sistēmas elementiem, proti, platību mērīšanu un darbību, kurām tiek sniegts finanšu ieguldījums, faktisku īstenošanu.

47 Saistībā ar Francijas Republikas argumentu, kas saistīts ar faktiski novākto daudzumu palielināšanas risku, Komisija norāda, ka ar Kopienu tiesību aktiem dalībvalstīm ir uzlikts pienākums nodrošināt, lai kopumā netiek palielināts ražošanas potenciāls. Tāpat Komisija iebilst pret Francijas Republikas argumentu, kas attiecas uz izdevumu palielināšanas risku, norādot, ka tā katru gadu pieņem lēmumu, ar ko nosaka indikatīvu finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm, un ka šī sākotnējā asignēšana ierobežo no ELVGF izmaksājamās kompensācijas.

Par apgalvojumu, ka Francijas iestāžu izmantotā aprēķina metode nerada zaudējumus Kopienas budžetam

48 Francijas Republika uzskata, ka Komisija nav sniegusi nopietnas norādes, kas liecinātu, ka Francijas piemērotā metode varētu radīt zaudējumus Kopienas budžetam. Francijas Republika iebilst pret Komisijas apgalvojumu, kas ietverts 2005. gada 17. februāra rakstā, kurš iesniegts Saskaņošanas struktūrai, un saskaņā ar kuru vienā gadījumā izmaksātais atbalsts sasniedza 51,6 % un tātad pārsniegums sasniedza 1,6 %.

49 Francijas Republika norāda, ka, lai atbalsts nekādā gadījumā nevarētu pārsniegt 50 % no pārstrukturēšanas un pārveides izmaksām, vienotas likmes ir noteiktas tādējādi, ka visaugstākā piemērotā atbalsta likme nepārsniedz 50 % no vismazākajām stādīšanas izmaksām. Piemēram, attiecībā uz 2000./2001. vīna gadu vismazākās pārstrukturēšanas un pārveides izmaksas tika konstatētas EUR 15 432 apmērā, robežvērtība, ko nedrīkst pārsniegt, sasniedza EUR 7716 un maksimālā kompensācijas likme tika noteikta EUR 7170 apmērā. Attiecībā uz 2001./2002. gadu vismazākās izmaksas tika konstatētas EUR 16 743 apmērā, robežvērtība, ko nedrīkst pārsniegt, sasniedza EUR 8371 un maksimālā kompensācijas likme tika noteikta EUR 8000 apmērā. Līdz ar to, ņemot vērā, ka atbalsts tiek piešķirts pēc vienotas likmes, lielākā daļa vīnkopju, kas veic sava vīna dārza pārstrukturēšanu vai pārveidi, saņēma atbalstu, kas nav sasniedzis 50 % no attiecīgajām izmaksām.

50 Francijas Republika piebilst, ka pat visstingrākajā gadījumā, kad maksimālā likme sasniedz EUR 7170 par hektāru, to salīdzinot ar stādīšanas izmaksām Langdokas–Rusijonas [*Languedoc-Roussillon*] reģionā, kurā ir vismazākās stādīšanas izmaksas visos Francijas reģionos, attiecībā uz zemes gabalu, kurā platība ir mazāka nekā 80 āri, kurā apgriešanās joslu daļa sasniedz 25 %, robežvērtības — 50 % no pārstrukturēšanas izmaksu — pārsniegšanas risks var tikt novērtēts vidēji 3,2 % apmērā, un tas attiecas ne vairāk kā uz 10 hektāriem visā Francijas teritorijā. Līdz ar to maksimālais izmaksu pārsniegums attiecībā uz visu šo teritoriju atbilst šādam aprēķinam: 10 hektāri x 0,032 x EUR 7170 par hektāru = EUR 2294.

51 Francijas Republika norāda, ka šī nenozīmīgā summa ir uzskatāma par nosacītu, ņemot vērā atbalstus, kas ir mazāki par 50 % un kas varētu būt izmaksāti dažādās situācijās. Tādējādi tā uzskata, ka, pat ja būtu jāņem vērā šis Komisijas norādītais visstingrākais gadījums, katrā ziņā nerastos finansiālās sekas attiecībā uz Kopienas budžetu.

52 Komisija iebilst, norādot, ka nav nekādas nozīmes tam, ka maksimālā kompensācijas summa tika noteikta zemākā līmenī nekā vismazākās stādīšanas izmaksas. Tā uzskata, ka tas, ka Francijas iestādes samazināja vienotas likmes atbalsta summu, nevarēja būt par iemeslu, lai tās vēlāk finansētu platības, kas nav atbalsttiesīgas. Savu argumentu pamatojumam tā atsaucas uz Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. jūlija spriedumu lietā T-221/04 Beļģija/Komisija (Krājumā nav publicēts), norādot, ka minētajā spriedumā tika nospriests, ka ikviens nelikumīgs atbalsta maksājums nozīmētu pārmaksātu summu un līdz ar to ELVGF zaudējumus.

53 Komisija apgalvo, ka tās norādītais piemērs, kas pierāda, ka attiecībā uz vienu zemes gabalu atbalsta likme sasniedza 51,6 %, bija izmantots tikai kā ilustrācija un ka katrā ziņā Francijas iestādes nevarēja, pamatojoties uz šo piemēru, pamatoti apgalvot, ka Kopienas budžetam nav nodarīti zaudējumi. Līdz ar to Komisija uzskata, ka prasības pieteikumā sniegto zaudējumu aprēķinu, kas balstīts uz 1,6 % pārsniegumu, nevar ņemt vērā.

54 Komisija apgalvo, ka savukārt, pamatojoties uz tādu 50 lietu paraugkopu, kurās Francijas iestādes pēc tās pieprasījuma vēlreiz veica katra pārstrukturētā zemes gabala mērījumus, tika konstatēts, ka aptuveni par 10 % platību, kas nav atbalsttiesīgas, ir saņemts atbalsts. Nevar apstrīdēt, ka tas rada zaudējumus Kopienas budžetam.

Pirmās instances tiesas vērtējums

— Par atbalsttiesīgas platības jēdzienu

55 Ir jānorāda, ka Kopienu tiesību aktos, konkrētāk, Regulas Nr. 1227/2000 13. pantā, ir tieši paredzēts, ka dalībvalstu kompetencē ir pieņemt noteikumus, kas reglamentē piešķiramā atbalsta konkrēto piemērošanas jomu un likmes, cita starpā noteikumus, kuros ir paredzēta vienotas likmes summu izmaksa, maksimālie atbalsta apmēri par vienu hektāru un atbalsta diferencēšana, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem.

56 No metodes, ko Francijas iestādes izmantojušas pārstrukturēšanas un pārveides atbalsta aprēķinam (skat. šā sprieduma 8.–15. punktu), apraksta izriet, ka tās ir ieviesušas sistēmu, kas pilnībā atbilst iepriekš minētajiem kritērijiem, kas noteikti tiesību aktos. Vēl jo vairāk, ir jānorāda, ka Kopienu tiesību aktos nav definēts "atbalsttiesīgas platības" jēdziens, ko Komisija neapstrīd.

57 Līdz ar to nav tiesiska pamata aizliegt Francijas Republikai iekļaut apgriešanās joslas references platībās, lai aprēķinātu maksājumus. Pretēji tam, ko būtībā apgalvo Komisija, Regulas Nr. 1493/1999 13. panta 1. punkta b) apakšpunkts nekādā veidā nereglamentē šo jautājumu.

58 Tādējādi atliek pārbaudīt, vai šādā veidā Francijas sistēma faktiski izraisa zaudējumu risku Kopienas budžetam.

— Par Kopienas finansējuma robežvērtības pārsniegšanas risku

59 Vispirms saistībā ar Komisijas atsauci uz iepriekš minēto spriedumu lietā Beļģija/Komisija (86. punkts), kurā tika nospriests, ka ikviens nelikumīgs atbalsta maksājums nozīmē pārmaksātu summu un līdz ar to ELVGF zaudējumus, ir jānorāda, ka, tā kā Francijā izveidotā sistēmā vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides atbalsta piešķiršanai nav pretrunā Kopienu tiesību aktiem atbilstoši tam, kas norādīts šā sprieduma 56. un 57. punktā, minētajā spriedumā sniegtais risinājums nav piemērojams šajā lietā.

60 Tāpat saistībā ar izlases kārtā noteikto 50 lietu, kurās attiecībā uz 2001. finanšu gadu tika veikti maksājumi, paraugkopas pārbaudes rezultātiem, kas liecināja par to, ka atbalsttiesīga platība, ieskaitot stādīšanas soli, t.i., platumu, kas ir vienāds ar pusi no atstarpes starp vīnogulāju stādījumiem, vidēji veido tikai 90 % no platības, kas atzīta par atbalsttiesīgu, ir jānorāda, ka — kā tas ir konstatēts iepriekš — Kopienu tiesību aktos nav prasības, lai dalībvalstis izslēgtu apgriešanās joslas no references platībām, lai aprēķinātu maksājumus. Līdz ar to Komisijas argumentam, kurā tā atsaucas uz pārbaudes rezultātiem, kas veikta, lai noteiktu Kopienas finansējuma robežvērtības pārsniegšanu, pašam par sevi nav nozīmes.

61 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, tā kā automātisks pieņēmums par Francijas maksājumu sistēmas ietvaros veikto izdevumu prettiesiskumu ir izslēgts, ir jāizvērtē no ELVGF maksājamā Kopienas finansējuma robežvērtības pārsniegšanas faktiskais risks.

62 Tiesas sēdē Komisija galvenokārt apgalvoja, ka Kopienu tiesību aktos ir paredzēta izmaksu finansēšana un ka līdz ar to apgriešanās joslas, kas neizraisa pārstrukturēšanas un pārveides izdevumus, nav atbalsttiesīgas attiecībā uz Kopienas finansējumu.

63 Saistībā ar šo argumentu ir jāatzīst, ka no lietas materiāliem neizriet, ka lietas dalībnieki sīki izanalizējuši jautājumu par to, vai apgriešanās joslas varētu faktiski izraisīt noteiktas no Kopienu fondiem kompensējamās izmaksas pārstrukturēšanas un pārveides darbību ietvaros.

64 Turklāt 2003. gada 10. februāra paziņojumā, kas saskaņā ar Regulas Nr. 1663/95 8. panta 1. punktu ir nosūtīts Francijas iestādēm (skat. šā sprieduma 17. punktu), Komisija norādīja, ka "vīna dārza pārstrukturēšanai un pārveidei nepieciešamo izmaksu analīze liecina par to, ka piešķirtais vienotas likmes atbalsts ir galvenokārt saistīts ar platību, kas faktiski apstādīta ar vīnogulājiem". Šis pats konstatējums ir izdarīts Komisijas 2004. gada 22. jūlija vēstulē, kas ir formālais paziņojums Regulas Nr. 1663/95 8. panta 1. punkta un Komisijas 1994. gada 1. jūlija Lēmuma 94/442/EK, kas izveido saskaņošanas procedūru saistībā ar ELVGF Garantijas nodaļas grāmatojumu noskaidrošanu (OV L 182, 45. lpp.), 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

65 Tātad no divām iepriekš minētajām vēstulēm izriet, ka Komisija, pieņemot apstrīdēto lēmumu, neizslēdza iespēju, ka apgriešanās joslas faktiski varētu izraisīt izdevumus pārstrukturēšanas un pārveides darbību ietvaros.

66 Lai gan tiesas sēdē Komisija aizstāvēja atšķirīgu viedokli, noliedzot, ka apgriešanās joslas varētu izraisīt attiecīgos atbalsttiesīgos izdevumus, nevar izslēgt, ka Francijas Republikas minētās augsnes sagatavošanas, proti, drenēšanas un zemes darbu, izmaksas ir saistītas arī ar apgriešanās joslām. Šie darbi un tātad arī no tiem izrietošās izmaksas var būt saistīti ar pasākumiem, uz kuriem attiecas vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides sistēma Regulas Nr. 1493/1999 11. panta izpratnē.

67 Tā kā tikai tiesas sēdes posmā Komisija apstrīdēja ar apgriešanās joslām saistīto izdevumu esamību, Francijas Republikai nevar pārmest, ka tā nav iesniegusi sīki izstrādātus pierādījumus, kas ļautu pierādīt pretējo viedokli. Ņemot vērā, ka nevar tikt izslēgts, ka apgriešanās joslas varētu izraisīt atbalsttiesīgos izdevumus attiecībā uz pārstrukturēšanas un pārveides atbalstu, šis Komisijas arguments līdz ar to ir noraidāms.

68 Turklāt no praktiskā viedokļa ir maz ticams, ka individuālais vīnkopis apsaimnieko savu vīna dārzu, ņemot vērā dažādu zemes gabalu atšķirīgās funkcijas. Ir daudz ticamāk, ka kopējo izmaksu, kas radušās vīnkopim, summa tiek dalīta ar tā īpašumā esošo hektāru skaitu. Tātad Francijas Republika pareizi ir norādījusi uz to, ka, ja apgriešanās joslas netiktu ņemtas vērā atbalsta piešķiršanai, tas vēl nenozīmētu, ka noteikti samazinātos izdevumi. Vienota atbalsta summa, kas aprēķināta, ņemot vērā viena hektāra zemes gabala pārstrukturēšanas izmaksas, ieskaitot apgriešanās joslas, tad būtu piemērota mazākai platībai. Platības, par kuru piešķirams atbalsts, samazinājums tātad tiktu kompensēts ar atbalsta likmes palielināšanu.

69 Līdz ar to, aizstāvot stingru atšķirību starp dažādām vīna dārza platībām, Komisija tiecas radīt mākslīgu un nevajadzīgu koncepciju, kas turklāt neizriet no piemērojamiem Kopienu tiesību aktiem.

70 Turklāt saistībā ar jautājumu, vai Francijas maksājumu sistēma sniedz vajadzīgās garantijas, lai nodrošinātu, ka Kopienas finansējuma robežvērtība nav pārsniegta, ir jānorāda šis.

71 Pirmkārt, no lietas materiāliem izriet, ka izdevumi, ko Francijas Republika ņēmusi vērā vīnkopjiem maksājamo summu noteikšanai, ir patiešām reāli, jo attiecīgos datus savāc reģionu lauksaimniecības organizācijas.

72 Otrkārt, Francijas Republika ir pieņēmusi divus noteikumus, lai nodrošinātu, ka Kopienas ieguldījums pārstrukturēšanas un pārveides izmaksu finansējumā nepārsniedz 50 % no šīm izmaksām, proti, noteikumu, ka vienotas likmes summas aprēķinā tiek izmantotas tikai sistemātiskas izmaksas, tātad izslēdzot visas vienreizējas izmaksas, kas rodas vīnkopjiem, un noteikumu, ka vienotās likmes tiek noteiktas tādā veidā, lai visaugstākā atbalsta likme nepārsniegtu 50 % no vismazākajām stādīšanas izmaksām.

73 Ir jānorāda, ka, pieņemot vienotas likmes maksājumu metodi, nevar novērst noteiktu starpību starp faktiskiem izdevumiem un piešķirto atbalstu. Apgriešanās joslas nav atkarīgas no zemes gabala lieluma, bet gan no tā formas un ierobežojumiem, kas saistīti ar audzēšanu un lauksaimniecības tehnikas braukšanu. No tā izriet, ka jo mazāks ir zemes gabals, jo lielāka ir tās platības proporcionālā daļa, kura nav apstādīta ar vīnogulājiem. Ir iespējams, ka maza, nestandarta formas vīna dārza īpašnieks saņem proporcionāli lielāku summu nekā liela, taisnstūra formas un līdzena vīna dārza, kas ietver apgriešanās joslas, kuras nepārsniedz 5 % no tā platības, īpašnieks. Tomēr Regulā Nr. 1493/1999 ir tieši atzīts vienotas likmes maksājumu tiesiskums, kas nenovēršami nozīmē zināmu aptuvenību attiecībā uz kompensācijām, kuras maksā dažādiem vīnkopjiem, no kuriem katrs atrodas atšķirīgā situācijā. Šī neprecizitāte, kas nav novēršama vienotas likmes summu aprēķinos, pati par sevi nevar tikt interpretēta kā tāda, kas rada zaudējumus Kopienas budžetam.

74 Attiecībā uz Kopienas finansējuma robežvērtības pārsniegšanas risku Francijas Republika ir sniegusi vispusīgu informāciju, kas attiecas uz diviem aspektiem, kuriem ir nozīme šajā lietā.

75 Pirmkārt, Francijas iestādes ir informējušas Saskaņošanas struktūru, ka attiecībā uz 2000./2001. vīna gadu pārstrukturēšanas un pārveides atbalsta likmes bija diapazonā no EUR 1680 par hektāru līdz EUR 7170 par hektāru atkarībā no kritērijiem, kas piemērojami atbalsta pieteikuma iesniedzējam un izmantoto stādīšanas tiesību izcelsmei. Vidējā likme sasniedza EUR 4751 par hektāru, kas ir daudz mazāk nekā

EUR 7716 par hektāru (summa, kas atbilst 50 % no pārstrukturēšanas darbības izmaksām, kas novērtētas EUR 15 432 par hektāru apmērā). Attiecībā uz 2001./2002. vīna gadu atbalsta likmes bija diapazonā no EUR 2170 līdz EUR 8000 par hektāru un vidējā likme sasniedza EUR 6197 par hektāru, kas ir mazāk nekā EUR 8371 par hektāru (summa, kas atbilst 50 % no pārstrukturēšanas darbības izmaksām, kas novērtētas EUR 16 743 par hektāru apmērā). Līdz ar to atbilstoši Francijas Republikas sniegtajiem datiem piešķirtā atbalsta vidējā summa ir daudz mazāka nekā Regulā Nr. 1493/1999 paredzētā maksimālā 50 % likme.

76 Otrkārt, Francijas iestādes ir parādījušas, kas teorētiskā gadījumā, ja tiktu izmantoti gandrīz visstingrākie raksturlielumi, t.i., maksimālo atbalsta likmi, kas piešķirta attiecībā uz 2000./2001. gadu, salīdzinot ar vismazākajām stādīšanas izmaksām Francijas Langdokas–Rusijonas reģionā attiecībā uz zemes gabalu, kurā platība ir mazāka nekā 80 āri, kurā apgriešanās joslu daļa sasniedz 25 % no tās platības, izmaksu robežvērtības pārsniegšanas risks būtu ārkārtīgi zems un atbilstu summai EUR 2294 apmērā visā Francijas teritorijā.

77 Saistībā ar Komisijas iebildumiem par šā argumenta pieļaujamību (skat. šā sprieduma 53. punktu) ir jāatzīst, ka Francijas Republika sniedza attiecīgo informāciju, atbildot uz aprēķinu, ko kā piemēru norādījusi Komisija Saskaņošanas struktūrai adresētajā rakstā. Turklāt, ņemot vērā, ka šim aprēķinam tika izmantoti gandrīz visstingrākie raksturlielumi, kas atspoguļo Francijas maksājumu sistēmas īpašības, piemērs, ko tādējādi snieguši lietas dalībnieki, ir pietiekami raksturīgs, lai tas tiktu ņemts vērā.

78 Pilnības labad ir jānorāda, ka, lai gan šī informācija tika paziņota Saskaņošanas struktūrai novēloti, šī informācija bija Komisijas rīcībā, tai pieņemot apstrīdēto lēmumu. Jebkurā gadījumā saskaņā ar Lēmuma 94/442 1. pantu "struktūrvienības [Saskaņošanas struktūras] nostāja neietekmē Komisijas galīgo lēmumu". Līdz ar to Komisija varēja ņemt vērā šo informāciju.

79 Turklāt ir jākonstatē, ka pati Komisija atzīst, ka Kopienas finansējuma robežvērtības pārsniegšana, ja tā patiešām notikusi, attiecas tikai uz vienu vai diviem konkrētiem gadījumiem.

80 Visbeidzot, tā kā no tiesību viedokļa jau ir pietiekami pierādīts, ka Francijas sistēma atbilst Regulas Nr. 1493/1999 13. panta 1. punkta b) apakšpunktam un Regulas Nr. 1227/2000 13. pantam, lietas dalībnieku argumentiem par stādīšanas tiesību iespējamu pielīdzināšanu pārstrukturēšanas un pārveides sistēmai nav nozīmes saistībā ar šīs lietas atrisinājumu.

81 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ir jāatzīst, ka Francijas vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides atbalsta piešķiršanas sistēma atbilst Kopienu tiesību aktiem un ka faktiski nepastāv Kopienas finansējuma robežvērtības pārsniegšanas risks Regulas Nr. 1493/1999 13. panta izpratnē.

82 Tādējādi, izslēdzot no Kopienas finansējuma izdevumus, kas veikti atbilstoši Kopienu noteikumiem, Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1258/1999 7. panta 4. punkta noteikumus.

83 Līdz ar to šis pamats ir jāapmierina.

84 No tā izriet, ka nav jāizskata otrais pamats un ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

85 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Francijas Republikas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) atcelt Komisijas 2005. gada 20. jūlija Lēmumu 2005/579/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, tiktāl, ciktāl ar to no Kopienas finansējuma izslēdz summu EUR 13 519 122,05 apmērā atbilstoši korekcijai, kas noteikta Francijas Republikai saistībā ar atbalsttiesīgo platību noteikšanu attiecībā uz vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides atbalstu par 2001./2003. gadu;

2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Czúcz Cooke Labucka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2008. gada 10. septembrī.

Sekretārs Priekšsēdētājs

E. Coulon O. Czúcz